

ZALECENIA

KOMISJA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 19 grudnia 2008 r.

w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących narodowych rewersów i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8625)

(Jedynie teksty w językach angielskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim, słoweńskim, szwedzkim i włoskim są autentyczne)

(2009/23/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 211,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 106 ust. 2 Traktatu państwa członkowskie mogą emitować monety, z zastrzeżeniem zgody Europejskiego Banku Centralnego co do wielkości emisji.
- (2) Zgodnie z art. 106 ust. 2 zdanie drugie Traktatu Rada przyjęła środki harmonizacyjne w tym zakresie rozporządzeniem Rady (WE) nr 975/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie nominałów i parametrów technicznych monet euro przeznaczonych do obiegu⁽¹⁾.
- (3) Zgodnie z art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro⁽²⁾ monety denominowane w euro i centach i zgodne z wartościami jednostkowymi oraz z danymi technicznymi powinny mieć status prawnego środka płatniczego we wszystkich „uczestniczących państwach członkowskich”, zdefiniowanych w tym rozporządzeniu.
- (4) Zgodnie ze wspólną praktyką uczestniczących państw członkowskich monety euro przeznaczone do obiegu, w tym monety okolicznościowe przeznaczone do obiegu, powinny być wprowadzane do obiegu zgodnie z ich wartością nominalną. Nie wyklucza to jednak możliwości sprzedawania niewielkiej części łącznej wartości wyemitowanych monet po wyższej cenie, jeżeli są one produkowane w najwyższej jakości lub gdy są oferowane do sprzedaży w specjalnym opakowaniu.
- (5) Monety euro są w obiegu nie tylko w państwie członkowskim, w którym zostały wyemitowane, ale w całej strefie euro, a nawet poza nią. W związku z tym na rewersie narodowym monety euro należy wyraźnie wskazać emitujące państwo członkowskie, aby umożliwić

zainteresowanym użytkownikom łatwą identyfikację państwa członkowskiego będącego emitentem monety.

- (6) Monety euro mają wspólny europejski awers i odrębny rewers narodowy. Na wspólnych europejskich awersach monet euro znajduje się nazwa wspólnej waluty oraz nominał monety. Rewers narodowy nie powinien powtarzać ani nazwy wspólnej waluty, ani nominału monety.
- (7) O wzorach narodowych rewersów monet euro decyduje każde z uczestniczących państw członkowskich, ale każdy z tych wzorów musi być otoczony okręgiem tworzonym przez dwanaście gwiazd flagi europejskiej.
- (8) Uczestniczące państwa członkowskie powinny przestrzegać wspólnych zasad dotyczących zmian rewersu narodowego monet euro. Wzory narodowych rewersów zwykłych monet euro przeznaczonych do obiegu nie powinny być w zasadzie zmieniane, z wyjątkiem przypadków, gdy zmieniła się głowa państwa wskazana na monecie.
- (9) Monety okolicznościowe są szczególnymi monetami przeznaczonymi do obiegu, w których zwykły rewers narodowy jest zastąpiony odmiennym rewersem narodowym, który ma na celu upamiętnienie szczególnych wydarzeń, postaci lub obiektów (dalej „wydarzenie”). Najodpowiedniejsza do tego celu jest moneta o nominale 2 euro, przede wszystkim ze względu na jej dużą średnicę i charakterystykę techniczną, która odpowiednio zabezpiecza tę monetę przed fałszowaniem.
- (10) Emisje okolicznościowych monet euro przeznaczonych do obiegu powinny upamiętniać wyłącznie wydarzenia mające wielkie znaczenie dla danego kraju lub całej Europy, ponieważ monety te są przeznaczone do obiegu w całej strefie euro. Mniej doniosłe wydarzenia należy upamiętniać poprzez emisje kolekcjonerskich monet euro, które nie są przeznaczone do obiegu i które powinny być łatwo odróżnialne od monet euro przeznaczonych do obiegu. Monety okolicznościowe emitowane wspólnie przez wszystkie uczestniczące państwa członkowskie powinny upamiętniać wydarzenia o najwyższej wadze europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 6.⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 1.

- (11) Ograniczenie prawa emisji okolicznościowych monet euro przeznaczonych do obiegu do jednej monety na rok w przypadku każdego emitującego państwa członkowskiego sprawdziło się w praktyce i należy je utrzymać, podobnie jak dodatkową możliwość wspólnej emisji okolicznościowej monety euro przeznaczonej do obiegu przez wszystkie uczestniczące państwa członkowskie. Państwa członkowskie mogą ponadto wyemitować okolicznościową monetę euro przeznaczoną do obiegu w przypadku czasowego zastępstwa na stanowisku głowy państwa lub gdy stanowisko to pozostaje czasowo nieobsadzone.
- (12) Konieczne jest ustalenie maksymalnych wielkości emisji monet okolicznościowych przeznaczonych do obiegu, aby monety te stanowiły niewielki odsetek łącznej liczby monet o nominale 2 euro znajdujących się w obiegu. Maksymalna wielkość emisji powinna jednocześnie umożliwiać emisję takiej ilości monet, która zapewni faktyczny obieg tych monet okolicznościowych.
- (13) Z uwagi na fakt, że monety euro są w obiegu w całej strefie euro, cechy wzoru narodowego stanowią przedmiot wspólnego zainteresowania. Emitujące państwa członkowskie powinny informować się wzajemnie o nowych rewersach narodowych z dużym wyprzedzeniem przed planowaną datą emisji. W tym celu emitujące państwa członkowskie powinny przekazywać swoje projekty wzorów monet euro Komisji, która sprawdza ich zgodność z niniejszym zaleceniem.
- (14) Państwa członkowskie zostały poproszone o zgłaszanie swoich opinii odnośnie do wytycznych zawartych w niniejszym zaleceniu, w celu wzięcia pod uwagę ich różnych krajowych zwyczajów i preferencji w tym zakresie.
- (15) Wspólnota zawarła układy monetarne z Księstwem Monako, Republiką San Marino i Państwem Watykańskim, zezwalając im na emisję pewnej ilości monet euro. Wspólne wytyczne powinny odnosić się również do monet przeznaczonych do obiegu emitowanych przez te państwa.
- (16) Do końca 2015 r. należy dokonać przeglądu niniejszego zalecenia, aby ustalić, czy potrzebne są jego zmiany.
- (17) Niniejsze zalecenie powinno zastąpić zalecenie Komisji z dnia 29 września 2003 r. w sprawie powszechnego sposobu postępowania przy zmianie wzorów narodowych rewersów monet euro⁽¹⁾ oraz zalecenie Komisji z dnia 3 czerwca 2005 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących narodowych stron obiegowych monet euro⁽²⁾,

NINIEJSZYM ZALECA:

1. Wprowadzanie monet euro do obiegu

Monety euro przeznaczone do obiegu powinny być wprowadzane do obiegu zgodnie z ich wartością nominalną. Nie wyklucza to jednak możliwości sprzedawania niewielkiej części wyemitowanych monet euro po wyższej cenie, jeżeli jest to uzasadnione takimi względami, jak najwyższa jakość tych monet czy ich specjalne opakowanie.

2. Identyfikacja emitującego państwa członkowskiego

Rewersy narodowe wszystkich nominałów monet euro przeznaczonych do obiegu powinny zawierać informację o emitującym państwie członkowskim poprzez podanie nazwy tego państwa członkowskiego lub jej skrótu.

3. Brak nazwy waluty i nominału

1. Rewers narodowy monet euro przeznaczonych do obiegu nie powinien powtarzać żadnej informacji o nominale, ani żadnej jej części, nie powinien też powtarzać nazwy wspólnej waluty ani też jej części, chyba że wynika to ze stosowania innego alfabetu.
2. Napis na brzegu monety o nominale 2 euro może zawierać informację o nominale, pod warunkiem że użyta zostanie jedynie cyfra „2” i/lub nazwa „euro”.

4. Wzór rewersów narodowych

Na rewersie narodowym monet euro przeznaczonych do obiegu powinno znaleźć się dwanaście gwiazd europejskich tworzących okrąg wokół krajowego motywu, który powinien zawierać oznaczenie roku wybicia i wskazywać nazwę emitującego państwa członkowskiego. Gwiazdy europejskie powinny być przedstawione w takiej samej formie jak gwiazdy na fladze europejskiej.

5. Zmiany rewersów narodowych zwykłych monet euro przeznaczonych do obiegu

Nie naruszając przepisów pkt 6, wzory narodowych rewersów zwykłych monet euro przeznaczonych do obiegu, denominowanych w euro lub w centach, nie powinny być zmieniane, z wyjątkiem przypadków, gdy zmieniła się głowa państwa wskazana na monecie. Emitujące państwo członkowskie powinno mieć jednak możliwość aktualizowania co piętnaście lat wzoru monet euro przedstawiającego głowę państwa, aby uwzględnić zmiany w jej wyglądzie. Emitujące państwa członkowskie powinny mieć również możliwość aktualizowania swoich rewersów narodowych monet euro, aby zastosować się w pełni do niniejszego zalecenia.

W przypadku czasowego zastępstwa na stanowisku głowy państwa lub gdy stanowisko to pozostaje czasowo nieobsadzone państwo członkowskie nie powinno być uprawnione do zmiany rewersów narodowych zwykłych monet euro przeznaczonych do obiegu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 264 z 15.10.2003, s. 38.

⁽²⁾ Dz.U. L 186 z 18.7.2005, s. 1.

6. Emisja okolicznościowych monet euro przeznaczonych do obiegu

1. Emisje okolicznościowych monet euro przeznaczonych do obiegu, których wzór różni się od zwykłego wzoru narodowego rewersu monet euro przeznaczonych do obiegu, powinny upamiętniać wyłącznie wydarzenia mające wielkie znaczenie dla danego kraju lub całej Europy. Monety okolicznościowe przeznaczone do obiegu emitowane wspólnie przez wszystkie uczestniczące państwa członkowskie zdefiniowane w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 974/98 (zwane dalej „uczestniczącymi państwami członkowskimi”) powinny upamiętniać wyłącznie wydarzenia o najwyższej wadze europejskiej, a ich emisję powinna zatwierdzać Rada.

2. Emisja okolicznościowych monet euro przeznaczonych do obiegu powinna być zgodna z następującymi zasadami:

a) liczba emisji powinna być ograniczona do jednej emisji rocznie w przypadku każdego emitującego państwa członkowskiego, z wyjątkiem przypadków gdy:

(i) monety okolicznościowe przeznaczone do obiegu są emitowane wspólnie przez wszystkie uczestniczące państwa członkowskie;

(ii) okolicznościowa moneta euro przeznaczona do obiegu jest emitowana w związku z czasowym zastępstwem na stanowisku głowy państwa lub gdy stanowisko to pozostaje czasowo nieobsadzone;

b) do celów takich emisji wykorzystywana jest wyłącznie moneta o nominale 2 euro;

c) łączna liczba monet wprowadzanych do obiegu w ramach każdej poszczególnej emisji nie powinna przekraczać wyższego z dwóch następujących pułapów:

(i) 0,1 % łącznej liczby monet o nominale 2 euro, które zostały wprowadzone do obiegu przez wszystkie uczestniczące państwa członkowskie do początku roku poprzedzającego rok emisji danej monety okolicznościowej; pułap ten może zostać podwyższony do 2,0 % łącznej liczby monet o nominale 2 euro wyemitowanych przez wszystkie uczestniczące państwa członkowskie i znajdujących się w obiegu, jeżeli moneta okolicznościowa upamiętnia głęboko symboliczne wydarzenie o powszechnym znaczeniu; w takim przypadku emitujące państwo członkowskie powinno powstrzymać się przez kolejne cztery lata od emisji kolejnej okolicznościowej monety obiegowej z zastosowaniem podwyższonego pułapu; przekazując informacje, o których mowa w pkt 7, emitujące państwo członkowskie powinno ponadto wskazać powody uzasadniające decyzję o zastosowaniu podwyższonego pułapu;

(ii) 5,0 % łącznej liczby monet o nominale 2 euro, które zostały wprowadzone do obiegu przez emitujące państwo członkowskie do początku roku poprzedzającego rok emisji danej monety okolicznościowej;

d) napis na brzegu okolicznościowych monet euro przeznaczonych do obiegu powinien być taki sam jak w przypadku zwykłych monet euro przeznaczonych do obiegu.

7. Procedura informacyjna i ogłaszanie przyszłych zmian

Państwa członkowskie powinny informować się wzajemnie o projektach wzorów nowych rewersów narodowych monet euro, w tym o napisach na brzegu i o wielkości emisji, przed formalnym przyjęciem wzoru. W tym celu nowe projekty wzorów monet euro powinny być przesłane Komisji przez emitujące państwo członkowskie, zasadniczo z co najmniej sześciomiesięcznym wyprzedzeniem przed planowaną datą emisji. Komisja powinna sprawdzać zgodność wzorów z niniejszym zaleceniem oraz bezzwłocznie informować pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem odpowiedniego podkomitetu Komitetu Ekonomiczno-Finansowego. W przypadku gdy Komisja uzna, że nie zastosowano się do wytycznych zawartych w niniejszym zaleceniu, decyzję o ewentualnym zatwierdzeniu wzoru podejmuje odpowiedni podkomitet Komitetu Ekonomiczno-Finansowego.

Odpowiedni podkomitet Komitetu Ekonomiczno-Finansowego powinien zatwierdzać wzory okolicznościowych monet euro przeznaczonych do obiegu emitowanych wspólnie przez wszystkie uczestniczące państwa członkowskie.

Wszelkie istotne informacje na temat nowych narodowych wzorów monet euro będą publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

8. Zakres zalecenia

Niniejsze zalecenie powinno mieć zastosowanie do rewersów narodowych i napisów na brzegu zarówno zwykłych, jak i okolicznościowych monet euro przeznaczonych do obiegu. Nie powinno ono mieć zastosowania do rewersów narodowych i napisów na brzegu zwykłych i okolicznościowych monet euro przeznaczonych do obiegu, które zostały wyemitowane lub zatwierdzone zgodnie z uzgodnioną procedurą informacyjną przed przyjęciem niniejszego zalecenia.

9. Uchylenie poprzednich zaleceń

Zalecenia 2003/734/WE i 2005/491/WE tracą niniejszym moc.

10. Adresaci

Niniejsze zalecenie skierowane jest do wszystkich uczestniczących państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Członek Komisji
